

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΣΑΞ-ΜΑΪΝΙΓΓΕΝ

Μεταξύ των πολυαριθμών επισήμων ξένων, οίτινες θα λαμπρύνωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὰς ἑσθ' οὐπω ἀρχομένας ἑορτάς, μεταξύ των πολλῶν ἡγεμόνων καὶ πρίγκιπων, οὓς πρόκειται νὰ φιλοξενήσῃ ὑπερηφάνως ἡ ἡμετέρα πόλις, ἰδιαιτέρως ἐλκύει τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὁ πρίγκιψ διαδόχος Βερνάρδος τῆς Σαξονίας Μαϊνίγγεν, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὅστις πρὶν ἢ συνδεθῇ, χάρις εἰς τὸ αἷσιον συνοικέσιον τοῦ ἡμετέρου Διαδόχου, διὰ δεσμῶν συγγενείας μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, συνεδέετο ἤδη διὰ δεσμῶν συμπαθείας καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ὁ πρίγκιψ Βερνάρδος, πρωτότοκος υἱὸς τοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν τῷ δουκάτῳ τῆς Σαξονίας Μαϊνίγγεν καὶ Χίλδουρχαύζεν Γεωργίου Β' ἄγει τὸ τριακοστὸν ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας του, γεννηθεὶς τὴν 20[1] Ἀπριλίου 1851, ἐνομφεύθη δὲ κατὰ τὸ 1878 τὴν πρίγκιπισσαν Καρλότταν, θυγατέρα τοῦ ἀποθανόντος Αὐτοκράτορος Φριδερίκου καὶ ἀδελφὴν πρεσβυτέραν τῆς μνηστῆς τοῦ ἡμετέρου Διαδόχου Σοφίας. Τυχὼν ἐλευθερίου καὶ ἐπιμεμελημένης ἀγωγῆς καὶ πεποικισμένος διὰ νοσημοσύνης ὑπερόχου καὶ φιλομαθείας μεγίστης ὁ ἡγεμονίδης ἐνέκυψεν εὐδοκίμως εἰς ποικίλας σπουδὰς, κτησάμενος γνώσεις εὐρείας ἐγκυκλοπαιδικὰς ἐπὶ σοβαρῶν μελετῶν θεμελιωθείσας καὶ μόρφωσιν ἐπίφθονον. Οὕτως ἐνῶ ὁ φιλόμουσος πρίγκιψ εἶνε ἄριστος μουσουργός, μελοποιήσας τὰ χορικά τῆς κατ' αὐτὰς διδασχθεμένης τραγωδίας τῶν «Περσῶν» τοῦ Αἰσχύλου, ἀσχολεῖται ἐνταυτῷ καὶ περὶ τὰ στρατιωτικὰ θέματα, δημοσιεύσας πρὸ ὀλίγου ἐν τῇ Ἑστῖα ἀξιόλογον ἄρθρον συνοφίζον τὰ ἐν Γερμανίᾳ παρατηρηθέντα περὶ τῆς νεωτάτης ἐφευρέσεως τῆς ἀνευ καπνοῦ πυρίτιδος. Λάτρης τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐκλείας καὶ γνώστης βαθύς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς, ἐγένετο ἐγκρατέστατος καὶ τῆς νεωτέρας ἡμῶν γλώσσης, ἣν ὁμιλεῖ καὶ γράφει μετὰ καταπληκτικῆς εὐχερείας καὶ περισσῆς χάριτος καὶ κομψότητος. Πρὸς τὴν γλῶσσαν ἡμῶν τρέφει ἀληθῆ ἔρωτα καὶ ἡ νεωτέρα ἑλληνικὴ φιλολογία μεθ' ὑπερηφανείας δύναται νὰ καταλέξῃ μετὰ τῶν ἐργατῶν τῆς τὸν πολυμαθὴ πρίγκιπα, ὅστις μεταφράσας ἤδη καὶ ἐκδοὺς ἄλλοτε τὸν Φιδίσκον τοῦ Σχίλλερ μετέφρασεν ἐπ' ἐσχάτων τὴν Αἰμιλίαν Γαλόττην, τοῦ Λέσσιγγ, ἥς ἡ πολυτελής ἐκδοσις θὰ ἴδῃ μετ' ὀλίγον τὸ φῶς. Ἐκ τῆς μεταφράσεως ταύτης παρατίθεμεν ὧδε τὸν εὐμενῶς χορηγηθέντα ἡμῖν βραχὺν πρόλογον τοῦ σεπτοῦ μεταφραστοῦ, ὡς δείγμα τῆς περὶ τὸ γράφειν τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν ἱκανότητος καὶ γλαφυρότητος αὐτοῦ.

Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς φιλόφρονος ὑποδοχῆς, ἥς ἔτυχε πέρυσιν παρὰ τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ τὸ ὑπ' ἐμοῦ μεταφρασθὲν δράμα τοῦ Σχίλλερ: Ἡ συνωμοσία τοῦ Φιδίσκου ἐν Γενούῃ, προσέφω ἐφέτος εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τὴν «Αἰμιλίαν Γαλόττην» τοῦ περιωνύμου Λέσσιγγ. Ἐνῶ τὸ πρῶτον εἶνε ἔργον τῆς νεότητος τοῦ κατόπιν τόσο μεγαλυνθέντος ποιητοῦ, τὸ δεύτερον ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Λέσσιγγ ἐν ὀρίμῳ ἡλικίᾳ, συγκαταλέγεται δὲ εὐλόγως μετὰ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς γερμανικῆς φιλολογίας.

Ἡ δόξα τοῦ Λέσσιγγ, ὡς δραματικοῦ συγγραφέως, ἔγκειται πρὸ πάντων ἐν τούτῳ, ὅτι ἡλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς ἐποκρατίας τῶν γαλλικῶν κανόνων περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ δράματος καὶ δι' ἐπανέφερε τὴν φυσικότητα ἐπὶ τῆς σκηνῆς, στηριχθεὶς ἐπὶ τῆς μελέτης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τοῦ μεγίστου δραματικοῦ τοῦ μεσαιῶνος, τοῦ δαιμονίου Σαίξπηρ. Ἡ ἐπενέργεια τοῦ

Λέσσιγγ ἔχει λοιπὸν οὐ μόνον φιλολογικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν σημασίαν.

Ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν προσεπάθησα νὰ τηρήσω τὴν φυσικότητα τοῦ πρωτοτύπου καὶ νὰ κάμω τοὺς ἀνθρώπους νὰ ὁμιλῶσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὅπως ἤθελον ὁμιλῆσαι ἐν τῷ πραγματικῷ βίῳ.

Οἱ Ἕλληνες ἤρξαντο ἤδη φροντίζοντες ἀξίει πάντως περὶ τῆς δραματικῆς τέχνης, πλάσματος τῶν ἀθανάτων προγόνων των. Ἐλπίζω, ὅτι θὰ συμπεριλάβωσι καὶ τὴν τραγωδίαν ταύτην εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς διδασχθεσμένων ἔργων.

Ὁ πρίγκιψ εἶνε πρὸς ταῦτοις ἐπίτιμον μέλος τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου Παρνασοῦ, ὅπου κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του θέλει ἀναγνώσει, καθὰ ἀνήγγειλε, πραγματείαν ἰδίαν, ὅπως καὶ τὰ λοιπὰ μέλη.

Ἐνθερμος φίλος τῆς Ἑλλάδος ὁ πρίγκιψ Βερνάρδος οὐδεμίαν παραλείπει εὐκαιρίαν, ὅπως διατρανώσῃ τὰ φιλογικὰ του αἰσθήματα, γινώσκει δὲ καλῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὅτε περιηγηθεὶς αὐτὴν ἐπισταμένως πρὸ τινων ἐτῶν, καὶ τιμᾷ διὰ τῆς φιλίας του πολλοὺς τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν μεθ' ὧν διατελεῖ εἰς ἀλληλογραφίαν. Τοιοῦτος εἶνε ὁ πρίγκιψ, ὃν ἐρχόμενον καὶ αὐθις εἰς τὴν χώραν μας εἰς τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῶν γάμων καὶ καθιστάμενον δι' αὐτοῦ στενὸν συγγενῆ τῆς ἡμετέρας βασιλικῆς δυναστείας, προσαγορεύει μετ' ἰδιαιτέρας ἀγάπης ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία, ἡ σεμνονομένη ἐπὶ τῇ φιλίᾳ του, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἄνωτέρω μετὰ τοῦ πανομοιότυπου τῆς ὑπογραφῆς του εἰς μικρὰν ἐνδειξιν τῆς πανδήμου τιμῆς καὶ τῆς εἰλικρινοῦς συμπαθείας, ἥς παρ' ἡμῖν ἀπολαύει.

ΣΑΜΑΡΑΣ-ΑΘΗΝΑΙ

Κι' ἂν καταϊθάσης τ' ἄστρα μὲ τὴ Φλώρα,
μὴν περιμένης κρίσεις τεχνικάς·
τὸ κρῦο σου πάρτο, Σπύρο μου, πῶά τώρα.
Θάχης φιλιά καὶ δάφνας μερικάς, —
κοινότατα 'ς τὴν κλασικὴν μας χώρα, —
ἀλλ' ὄχι καὶ γιὰ γνώσεις μουσικάς.
Τώρα δὲ πλέον 'ποῦ τὰ μυαλά μας 'γνώρισες,
σοῦ λέμε ἀφ' τὴ καρδιά μας: καλῶς ὤρισες.

Γεακασιάνος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας ταῦτόχρονος σχεδὸν ἀφίξις δύο ὀνομαστῶν ὁμοεθνῶς μας, τοῦ ἤδη ἀφικομένου κ. Μελίδου, διακεκριμένου ταχυδακτυλουργοῦ καὶ θαυμαστοποιοῦ, ἐπιλεγομένου «μάγου Ἀθηναίου» καὶ τοῦ ἡρακλείου Παναγῆ τοῦ Κουταλιανοῦ, ὅστις τηλεγραφικῶς προανήγγειλε τὴν ἀφίξιν του. Ἡ ἔλευσις τῶν δύο ταύτων ἀνδρῶν δὲν εἶνε τυχαία, καθὰ δὲ γινώσκουσιν οἱ μεμνημένοι, ἀμφοτέρω προσεκλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιστατούντων εἰς τὸν λεγόμενον ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως, διότι κατὰ τὴν ἑλληνικὴν συνήθειαν εἶνε ἀδύνατον ἀνευ τῆς θαυμαστοποιίας τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς τεραστείου ρώμης τοῦ

ἄλλου ν' ἀχθῶσιν εἰς πέρας καὶ ἐργασίαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐορτῶν.

✱

Τὸ σπουδαιότερον ζήτημα περὶ τοῦ πόθεν θὰ διέλθῃ ἡ γαμήλιος πομπὴ ἀκόμη δὲν ἐλύθη, διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἀπεφασίσθῃ ἤδη ἀσυνέτως καὶ ἀπερισκέπτως νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἐλασινὴν ἐκείνην στενωπὸν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ὅπου εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπέλθωσι δυστυχήματα ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ. Ἄν τὸ τοιοῦτο παράδοξον ἀποφασισθῇ, ὅλοι οἱ ἀναμένοντες νὰ ἴδωσι τὴν λαμπρότητα τῶν ἐορτῶν θὰ μείνουν γελασμένοι καὶ πραγματοποιεῖται μὲ μικρὰν παραλλαγὴν ἢ παροιμία: Διάλεξ' ἡ πομπὴ τὸ δρόμο καὶ γελᾷ... τοὺς Ἀθηναίους.

✱

Καὶ ἂν τοῦλάχιστον δὲν λυπῶνται ἡμεῖς οἱ ἐπαίοντες, τοῦλάχιστον ὡς λυπηθῶσι τοὺς ταλαιπώρους ξένους, οἵτινες ἤλθον μακρόθεν καὶ ὑπέστησαν τόσα ἐξοδα διὰ νὰ ἴδωσι κατὶ. Διότι ἂν ἐπιμείνουν εἰς αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τῆς διαβάσεως τῆς πομπῆς, μόνοι οἱ ὑψηλοὶ ξένοι θὰ δυνηθῶν νὰ ἴδωσιν κατὶ, οἱ δὲ κοντοὶ δὲν θὰ ἴδωσιν τίποτε.

✱

Παρένθεσις εἰς τ' ἄνωτέρω.

— Ἦθελα νὰ εἶμαι κοντὸς διὰ νὰ ἡμπορέσω νὰ ἴδω καλά.

— !!!

— Βέβαια, δὲν κιττάζεις ἐκεῖνον τὸν κοντὸν τῆς σημαίας νὰ ἴδῃς πόσον ὑψηλὸς εἶνε! ...

✱

Ὁ πρῶτος ἱεράρχης ὅστις μέλλει νὰ ὑποδεχθῇ τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν ἐν Ἑλλάδι εἶνε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κορίνθου κ. Κολιάτσος.

Καὶ εἰξεύρετε διατί; Φιλικώτατον. Διότι ἡ πριγκίπισσα Σοφία εἶνε διαμαρτυρομένη, ὁ δὲ σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τὴν γνωστὴν ἐν τῇ Συνόδῳ σκηνὴν ἀπομένει πάντοτε καταγγέλλων καὶ διαμαρτυρόμενος.

✱

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. Θεοτόκην καὶ πάντας τοὺς ἀρμαδίους νὰ φροντίσωσιν, ὅπως ἡ μοῖρα, ἥτις θὰ ὑποδεχθῇ τὴν μέλλουσαν βασιλίσσαν τῆς Ἑλλάδος ἐν Καλαμακίῳ, εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν καλῶς συγκεκροτημένη καὶ εὐπρόσωπος· καὶ τοῦτο διὰ νὰ εἰποῦν τοῦλάχιστον οἱ Γερμανοί, ὅτι ἡ βασιλοπούλα των εἰς τὴν Ἑλλάδα εὗρε καλὴν μοῖραν.

✱

Διάλογος μεταξὺ ἐνὸς ξένου καὶ ἐνὸς Ἑλλήνου περὶ τοῦ ναυτικοῦ μας

— Καὶ πόσα θωρηκτὰ ἔχετε;

— Κατεσκευάσαμεν τὸ θωρηκτὸν Α καὶ τῶρα θὰ κακασκευάσωμεν τὸ θωρηκτὸν Β.

— Ὡστε λοιπὸν καὶ ὡς πρὸς τὰς ναυτικὰς παρασκευὰς σας εὐρίσκεσθε ἀκόμη εἰς τὸ ἀλφάβητον!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τὰ μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντα περὶ τῶν ἐορτῶν εἶνε ὅλως ἀνακριβή. Λαίσομεν, διότι «ἡμεῖς πρῶτοι» δημοσιεύομεν τὰς ἐπομένους ἐπισήμους πληροφορίας παραλαμβάνοντες αὐτὰς ἐκ τοῦ Στ-αυλ-α-ρ-χ-ε-ί-ο-υ. Οἱ ἀναγνώσται μας θὰ ἐκτιμῶσιν πιστευόμενοι θεόντως πάντα ταῦτα καὶ δὲν θὰ τὰ χαρακτηρίσωσιν ὡς ἄλογα.

Δεκάτη τρίτη τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου

Ἡ Σοφία

μαζὶ μὲ τὴν μητέρα της ἰσὺν Κορίνθου θ' ἀράξῃ.

Ἐνωμοτικὰ πεζικοῦ μὲ ὅπλα καὶ λωφία

ἰσὺν ἀποβάθρα θὰ σταθῇ ἐν πλήρει παρατάξει.

Ὁ Δήμαρχος, οἱ Σύμβουλοι, ὁ Ἐπαρχὸς καὶ ἄλλοι

θὰ παραστῶσι καθαρὸι καὶ ἐν στολῇ μεγάλῃ.

Κολιάτσος ὁ Σεβασμιώτης θὰ κἀνὴ λιτανεῖας

ὑπὲρ τοῦ νέου Γερμανοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Γερμανίας.

Στὸν Πειραιᾶ προσφώνησιν κοντὰ εἰς τόσας ἄλλας

θὰ κἀνὴ καὶ ὁ Σιγάλας.

Ἰδίου δεκατέσσαρες

Τῷ πρώτῳ τελετάρχῃ

Κορέσση ἐντελλόμεθα ἀμέσως νὰ προσφέρῃ

nos compliments στὸν Γερμανὸν τὸν κρατικὸν Μονάρχη

καὶ νὰ τοῦ στίξῃ τὸ δεξὶ καὶ τὸ ζερεῖ τοῦ χέρι.

Οἱ Ὑπουργοί, ὁ Δήμαρχος, ὁ Φίλων Κολοκοτρώνης,

Ὁ Λιμενάρχης Ἀθηνῶν, ὁ Κλέρος, ὁ Τελώνης

ὁ Νεκροκόπος, ὁ Στρατὸς καὶ ὅλ' ἡ ἄλλη σπεῖρα

θ' ἀκολουθήσῃ τὰς ὁδοὺς πύχουν στρωθῇ μὲ σκίρρα.

Τῆς δὲ πομπῆς θὰ ἑκωνταὶ ἐπίλεκτοι κλητῆρες

καὶ τρεῖς ὁδοστρωτῆρες.

Δεκάτη πέμπτη τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχίζουσι οἱ γάμοι

καὶ πᾶς ἀρχὴ ἐντελλεται ἀμέσως νὰ προσάξῃ.

Στὴν πρώτη - πρώτη ἀμαξία θὰ εἶνε ὁ Σταυλάρχης

ὁ Φρούραρχος, ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Νομάρχης

ἰσὺν ἄλλῃ δισκος μὲ γλυκὰ, μπισκότα καὶ κουφέτα

καὶ ἓνα παιδί ποῦ νὰ κρατῇ στὰ χέρια δύο μπουκέτα

ἰσὺν τρίτῃ ἑνας μὲ βιαλί καὶ ἄλλοι μὲ λαούτα

εἰς τὴν τετάρτην ὁ Γαμπρός καὶ ἡ Νύφη μὲ τὸ σέσι

ἰσὺν πέμπτῃ ὁ φιλόπολις Συγγρός μετὰ τοῦ Σχοῦτα

ἰσὺν ἑκτῇ ὅ,τι ἔδωκαν εἰς τὸν Γαμπρὸ πεσκέσι

καὶ εἰς τῆς ἄλλαις στρώματα παπλώματα καζάνια

ἓνα κομὸ, καθίσματα φουβούδες καὶ τηγάνια.

Ἐπίσης ἐντελλόμεθα ἡ συνοδεία ὅλη

νὰ διατρέξῃ ἅπασαν τὴν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν,

τὴν Πλάκα, τὴν Νεάπολιν καὶ κάθε μονοπατι

καὶ νὰ γυρίσῃ ὑστερὰ σὺν πρῶτα ἔς τὸ παλάτι,

ὅπου θερμῶς θὰ εὐχρηθῶσιν τοὺς γάμους οἱ ἐν τίλει

ὁ Τζάκας μὲ τὸ Μετζίγιε καὶ ὅποιοι ἄλλοι θέλει.

Δεκάτη ἕκτη τρέχοντος

Περὶ τὸ μεσημέρι

ὁ Δήμαρχος τὸ γεῦμά του ἔς τοὺς ξένους θὰ προσφέρῃ

καὶ ἐπάνω ἔς τὴν Ἀκρόπολιν σὲ κάθε ὥρα ἓνα

θὰ εἰσέρχονται ὅπως περίου μπαλόνια φουσκωμένα.

.....

Τὸ περὶ φηπτασιῶν, πυροτεχνημάτων κ.λ.π. δὲν δημοσιεύομεν, διότι ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κόσμος ἔνεκα τὰς ἀηδίας τῶν ἄλλων τελετῶν δὲν θὰ δεῖξῃ οὐδὲν ἐνδιαφέρον. Ἐὰν ἡ ψυχρότης τοῦ καιροῦ δὲν θὰ ἐμποδίσῃ νὰ διπραχθῶσι ταῦτα ὡς καμὴ τὸ καθήκον της... ἡ ψυχρότης τοῦ κόσμου.

Ἄξος

Τσοπανάκης